

Preces contra la Tempestad.

Se tocan las campanas, y convocados á la Iglesia los que pudieren concurrir á ella, se dicen las letanías ordinarias, como en el fólío 286, en las cuales se dirá dos veces : *A fulgure et tempestáte* y despues de ella y del *Pater noster*, se dirá este

PSALMUS 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminus : * láuda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti satiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter cúrrit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut

buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus qui sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefáciét ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fécit táliter omni natióni : * et judicia sua non manifestavit eis.

Glória Patri et Fílio, *etc.* Sicut erat in princípío, *etc.*

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, *etc.*

V. Osténde nobis, Dómine, *etc.* **R.** Et salutáre tuum.

V. Adjuva nos, Deus salutáris noster. **R.** Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

V. Nihil proficiat inimícus in

nobis. **R.** Et filius iniquitatis non appónat nocére nobis.

V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

R. Quemádmódum sperávimus in te.

V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.

R. Et bénedic hæreditáti tuæ.

V. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.

R. Dómine Deus virtútum, beátus homo qui sperat in te.

V. Dómine exáudi oratióem meam, etc.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis pro-

pítius réspice : et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, averte.

A domo tua, quæsumus Dómine, spiritáles nequítia repelántur : et aereárum discédant málginitas tempestátum.

Omnípotens sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplícibus : ut post noxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam tránseat láudis comminatio tempestátum.

Dómine Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquillitas magna, exáudi preces famíliæ tuæ, et præsta : ut hoc signo sanctæ Crucis ✠ omnis discédant sævítia tempestátum.

Omnípotens et miséricors Deus, qui nos et castigando

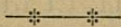
sanas, et ignoscendo conservas :
præsta supplicibus tuis ut et
tranquillitatibus hujus optatæ
consolationis lætemur, et dono
tuæ pietatis semper utamur. Per
Dominum nostrum Jesum-
Christum, etc.

¶ Dominus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

¶ Exaudiat nos omnipotens
et misericors Dominus.

¶ Et fidelium animæ per
misericordiam Dei, requiescant
in pace. R. Amen.

Rocie con agua bendita, si no está patente el
Santisimo.

Preces en tiempo de hambre
y necesidad.

En todo guárdese el orden que en las Letanías mayores, folio 284, y en las preces se dirá dos veces : *Ut fructus terræ dare, et conservare digneris*, y al fin de ellas y del *Pater noster*, se dirá el siguiente

PSALMUS 22.

DOMINUS régit me, et nihil
mihi déerit : * in loco pa-
scuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiõnis edu-
cávit me : * ánimam meam
convértit.

Dedúxit me super sémitas
justitiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in me-
dio umbræ mortis, non timébo
mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, *
ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos qui trí-
bulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum : * et cálix meus iné-
brians quám præclárus est.

Et misericordia tua subséque-